

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

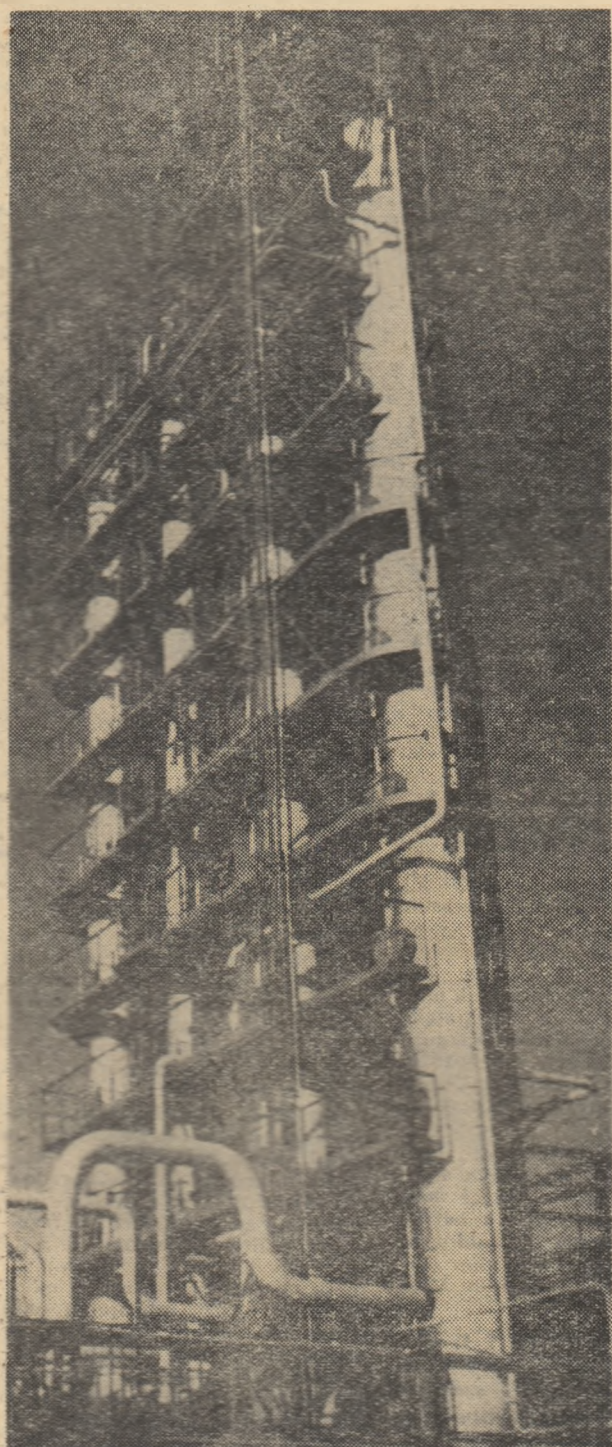
Anul XII nr. 601

vineri 24 februarie 1961

8 pagini 25 bani

In întâmpinarea alegerilor

Vie activitate politico-educativă în școli

Intr-un nou centru al industriei noastre socialiste: aspect al rafinării de la Onești

Indrumate continuu de organizațiile de partid, cadrele didactice din școlile Capitalei, la fel ca învățătorii și profesorii din întreaga țară și-au intensificat munca de educare patriotică a elevilor, dezvoltând sentimentele lor de mândrie față de importanțele realizări obținute de poporul nostru în anii regimului de democrație populară sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, făcînd să crească hotărîrea lor de a deveni constructori de nădejde ai noii noastre societăți.

În orele de clasă, profesorii au îmbinat mai strîns lecțiile cu problemele actuale ale construcției socialismului, au subliniat mai puternic contrastul dintre situația economică și social-politică deosebit de grea în care se afla țara noastră în trecut și marile realizări dobîndite în anii în care stăpînul bogățiilor patriei a devenit poporul muncitor, făcîndu-și tuturor bunurilor materiale. La Școala nr. 77 din raionul Tudor Vladimirescu, de pildă, li s-a vorbit elevilor în orele de geografie, despre industria chimică, care în trecut era aproape inexistentă și care se află astăzi în plină dezvoltare, despre starea de înapoiere în care regimul burgeois-moșieresc a ținut regiuni întregi, cum ar fi Moldova, Dobrogea și despre dezvoltarea multilaterală pe care au căpătat-o acestea în anii puterii populare. În toate școlile din Capitală li s-a vorbit elevilor în orele de istorie despre demagogia alegerilor din trecut și despre caracterul profund democratic al alegerilor de astăzi. În orele de limbă romină au fost analizate opere ale scriitorilor noștri clasici care au demască alegerile din timpul regimului burgeois-moșieresc, dîndu-se exemple ilustrative din scrierile lui I. L. Caragiale. Orele de constituție au oferit un bun prilej de a li se vorbi elevilor despre semnificația statutelor populare, despre rolul lor în atragerea maselor la conducerea treburilor obștești.

La rîndul lor, orele de dirigenție au dat celor ce educă tineretul posibilitatea să folosească forme variate —

lecturi, discuții, referate etc. — pentru a le prezenta elevilor date și fapte cu privire la dezvoltarea economică și culturală a patriei noastre în anii regimului de democrație populară, a raionului în care locuiesc, a orașului, a întregii țări, pentru a le face și mai larg cunoscute perspectivele luminoase deschise dezvoltării patriei noastre prin hotărîrile Congresului al III-lea al partidului.

În multe școli se organizează audiențele colective în care elevii și cadrele didactice ascultă emisiunea „Jurnalul electoral”. O frumoasă inițiativă au avut conducerea școlilor de 7 ani nr. 6 și nr. 7 din Băneasa, care au organizat cu elevii fruntași manifestări culturale-artistice la Casa alegătorului din comună. Valoroasă este și inițiativa școlii de 7 ani nr. 15 și a Școlii profesionale textile din raionul I. V. Stalin, care au organizat seri literare cu tema „Alegerile în trecut și astăzi”.

La Școala nr. 150 din raionul V. I. Lenin a fost organizată o întîlnire între elevi și candidata circumscripției orașenești nr. 298, tovarășa Cornelia Costea, care le-a vorbit școlărilor despre minunatele condiții create de regimul nostru celor ce învață; dezvoltarea rețelei de învățămînt, numărul tot mai mare de școli, suprimarea taxelor, manuale gratuite pentru toți elevii din clasele I—VII, burse, cîmine, cantine etc. Candidata a reamintit totodată politica antipopulară a vechiului regim, care făcea aproape cu neputință pătrunderea fiilor de muncitori și țărani săraci în școli și facultăți. În contrast cu situația de odinioară, elevilor le-a apărut și mai clară semnificația marilor realizări obținute în anii noștri în domeniul învățămîntului, ale cărui porți au fost larg deschise fiilor oamenilor muncii.

În multe școli medii s-au organizat întîlniri între alegătorii vîrstnici și elevii care, implinind pînă la 5 martie 18 ani, vor vota pentru prima dată. La o asemenea întîlnire care a avut loc la Școala medie nr. 26 din raionul T. Vladimirescu, de pildă, au participat 51 de elevi. La o altă întîlnire, organizată la Școala tehnică de poștă și telecomunicații, au luat parte 60 de elevi. Cele spuse în cadrul acestor întîlniri i-au făcut pe elevi să înțeleagă mai bine marea cinste pe care o are fiecare cetățean care votează astăzi într-o țară liberă, în care au fost instaurate drepturi egale și depline pentru toți cetățenii.

Este de remarcat faptul că în întâmpinarea alegerilor colectivele de cadre didactice din București și-au intensificat și activitatea pe care o desfășoară în rîndurile părinților. În ședințele comitetelor de părinți, în adunările și constăturile cu părinții care au loc în această perioadă, învățătorii și profesorii prezintă referate și expuneri pe diverse teme cum ar fi „Mărețele realizări ale regimului democrat-popular”, „Caracterul profund democratic al regimului democrat-popular”, „Perspectivele deschise de Congresul al III-lea al P.M.R. oamenilor muncii din țara noastră”, „Superioritatea orînduirii democrat-populare”, „Caracterul democratic al sistemului nostru electoral” etc.

Lecțiile, orele de dirigenție, manifestările culturale-artistice, întîlnirile cu alegătorii, ședințele cu părinții, toate formele activității din școală și din afara ei constituie pentru învățătorii și profesorii din Capitală tot atîtea prilejuri de a desfășura o intensă muncă politică și educativă în timpul campaniei electorale.

Miron Henick

Lumina cărții

Un pescar bătrîn mi-a povestit, nu de mult, o întîmplare care are un tîlc adînc și dureros. Pe vremea cherhanagiilor, s-a dus la un agent al patronului să-și ceară banii ce i se cuveneau pentru munca sa de mai bine de o lună de zile. În loc de plată, agentul i-a dat un bilet și l-a trimis la alt punct pescăresc. Acolo, cel care a citit biletul a zîmbit și l-a trimis la alt punct. Și așa a rătăcit pescarul cîteva zile din loc în loc pînă cînd un alt pescar a citit biletul și, suduind năpraznic, i-a spus și lui ce scria acolo: „Trimite-l pe prost mai departe!”.

În fostul județ Tulcea neștiința de carte era tot așa de răspîndită ca și paludismul și tuberculoza. Procentul de analfabeți atîngea în 1944 aproape 50 la sută din numărul populației de la 7 ani în sus, iar în unele comune ca Chilia Veche, Caraorman ș.a. depășea 60 la sută.

Într-un ziar tulcean de prin 1930 un învățător se plîngea că din cei 140 copii înscriși în clasa I vin la cursuri doar 26. Numeroase localități n-aveau de loc școli. Toate însă aveau circumi.

Azi, prin grija partidului și guvernului urmele trecutului întunecat s-au șters. Analfabetismul a fost lichidat, iar foștii analfabeți sînt participanți activi la construcția socialistă.

În 1944, în fostul județ Tulcea erau 6 gimnazii, azi sînt peste 30 de școli de 7 ani, iar pînă în 1962 încă 10 școli de 4 ani se vor transforma în școli de 7 ani. Numărul elevilor — care în 1944 abia se ridica la 4000 — a ajuns azi la 14.200.

Organele de partid și de stat au a-

cordat o deosebită atenție îmbunătățirii condițiilor de învățatură. S-au construit în ultimii ani numeroase localități de școli noi, cu săli luminoase, încăpătoare: la Nicolîțel și Murighiol, la Ada Marinescu și Ilgani. În aproape toate localitățile așezate pe malurile brațului Sulina găsăm școli noi, spațioase și luminoase, în care învață copiii pescarilor și ai muncitorilor de la șantierul de amenajări și recoltări stuficole din Delta. Așa, de pildă, s-au construit școli noi la Vulturul și la Mila 23, la Crișan și la Sulina. Pentru talenții copii ai muncitorilor tulceni a fost înființată acum cîteva ani o școală de artă.

Seara, ferestrele multora din școlile raionului sînt luminate. Se continuă programul — de data asta cu elevi vîrstnici. Cei care n-au avut cum să învețe altădată cit i-ar fi îndemnat inima vin acum să-și îmbogățească cunoștințele. La Nicolîțel și la Murighiol, la Somova și la Sulina, la Isaccea și la Kogălniceanu, ca și în multe alte școli sute de oameni ai muncii învață. Stăpîni pe toate cite le-au învățat sub înțeleapta conducere a partidului, ei se pregătesc cu sîrg să gospodărească cu chibzuială și să sporască toate aceste cuceriri.

Aici, ca pretutindeni în patria noastră, lumina cărții pătrunde tot mai adînc, ajutînd la creșterea oamenilor de mîine, ajutînd la dezvoltarea conștiinței noi a oamenilor pe care partidul l-a ridicat din întunericul neștiinței la lumina soarelui strălucitor al socialismului.

Ion Bădică

Inseamnă

Mă aflu pentru prima oară în satul Receaș din raionul Timișoara. Totul era nou pentru mine, dar nu și neobișnuit. Cunoscusem și alte sate bînățene, cu uliști largi, case spațioase și multă, foarte multă verdeață — totul împrăștiind parcă lumină. Și totuși în acest sat ceva îmi atrăgea atenția în mod deosebit: în curtea școlii elementare din Receaș, treizeci de trotinete se odîneau.

Ce rost au trotinetele la o școală elementară? Acest sport este practicat de preșcolari, iar grădinița gospodăriei agricole colective se află în altă parte a satului.

Enigma a fost dezlegată. Gălăgioși, posesorii trotinetelor — pionieri și școlari, fi ai colectivităților — terminînd ora de muzică, au năvălit în curtea școlii instalîndu-și cu băgare de seamă pe trotinete, acordeoanele prea voluminoase ventru puterile lor. Primitive

în dar de la părinți, acordeoanele nu le-au pus numai problema de a învăța să cînte din ele, ci și problema „transportului”. Aveau deci nevoie de un mijloc de transport. Și l-au găsit.

Desigur, convoiul nostim al copiilor cu acordeoane purtate pe trotinete are darul să atragă atenția oricărui nou vizitator, nu însă și al recășenilor, care s-au obișnuit cu acest cortegiul intrat în firescul satului.

Urma să particip la o adunare pionierească. Și, cum este și firesc, am vrut mai întîi să mă împrietenesc cu copiii, să-i cunosc și să mă cunoască, pentru a evita obișnuitele rezerve din partea lor atunci cînd primesc un oaspete necunoscut. Am pus deci unuia din copii o întrebare obișnuită, banală: „ce mai e pe la voi”? Mărturisesc că atunci cînd am formulat întrebarea nu-mi precisasem la care „voi” mă refer.

— La noi — îmi răspunse copilul — a dispărut ultima casă acoperită cu paie.

— Nu casa a dispărut, ci acoperișul — rectifică altul.

— Noi, acasă, am înlocuit acoperișul încă anul trecut — completă cu mîndrie primul.

Răspunsul la întrebare a dovedit însă și altceva. Pentru pionieri „noi” nu înseamnă numai ei și familia lor ci și marea familie — satul, colectivă. Pentru ei bucuriile satului sînt bucuriile lor. Succesele lor sînt succesele colectivului. Copii încă, nu sînt străini de tot ceea ce se petrece în sat, participă cu toată făptura lor la preocupările, bucuriile și realizările satului.

Desigur, aceasta este un efect al educației primite în școală, în organizația de pionieri.

B. Moldovanu

Comunei Burcești i se trăgea numele după cel al familiei Burcescu, boieri care își înălțaseră conac și, de ani și ani de zile, își întinseseră moșiile de-a lungul apei domoale a Ialomiței.

Grea și plină de suferințe era viața satului în acele vremuri. Inecați în amar, în necazuri, oamenii își duceau zilele de azi pe mâine în aceeași veșnică apăsare. Cei de sus își aminteau de ei numai când veneau alegerile. Satul era străbătut atunci aproape zi și noapte de mașini, de jandarmi călări sau de cele două echipe care se întreceau în a lipi afișe și a striga pe ulițe „Trăiască ai noștri”. Într-o seară, după ce au ieșit din circiumă, de la Vasile Surduc, s-au încăierat de au sărit locuitorii satului să-i despartă.

Cu prilejul unor astfel de alegeri a sosit în sat și candidatul partidului liberal, partid aflat la putere. A tras la boierul Sandu Burcescu. Acesta nu era înscris în nici un partid. Dar asta nu însemna că nu făcea politică. Dimpotrivă. Îl găseai, în București, prin toate cluburile. Era prieten și cu liberalii și cu țărăniștii. „Vulpea cea bătrână” — cum îi spuneau oamenii din comună — simțea, după zile și nopți petrecute prin cafele și cluburile Capitalei, cine va ieși în alegeri. Și imediat își oferea („dezinteresat, mon cher, dezinteresat...”) serviciile. Așa se face că în primăvara aceea devenise ospitaliera gazdă a candidatului liberal.

A doua zi, vreo trei oameni de la curte i-au strâns pe locuitorii comunei în fața primăriei. Pe scări îi aștepta un om înalt, uscățiv, cu ochi lucitori și părul negru. Purta un fel de haină de vânătoare, iar în mână ținea un bastonaș al cărui mâner de argint strălucea în soare. S-au adunat și toți mai marii comunei. Primarul, un om îndesat, cu fața roșie, purtând haină neagră, l-a înfățișat pe oaspete. „Îi candidatul nostru, oameni buni. Îi om cu stare și cu minte și o să vă ajute”. Apoi a vorbit candidatul. Se numea Sebastian Viltoreanu.

„Sint și eu ca voi legat de pământul țării. Vă știu necazurile. Dar ele vor trece. Partidul liberal nu face promisiuni deșarte. Să-mi spuneți tot ce vă doare...”

O femeie care stătea rezemată de un gard a și început: — „Ne dor șalele de atita muncă și nu mai aflăm leac!” Candidatul a încruntat sprâncenele și a strâns mai puternic bastonașul în mână. Era în insurșătură.

„Munca aceasta pe care o faceți — munca sfântă de la țară, cum spun poezii — e pentru propășirea țării și a neamului. Dar să vorbim serios. Uite, am auzit că nu aveți o școală ca lumea în comună!”

— „Da — înglimă moș Stan-oiu, din capul satului — am avea tare nevoie de o școală. Acum învățătorul se muncеște într-o odăiță din curtea bisericii. Nu-cap bine nici o duzină de copii și în sat sint peste o sută...”

ODINIOARĂ

din nou oamenii au fost strinși în fața primăriei. Vocea lui Ionel Mocanu-Breaza luna.

„Liberalii au prădat țara. V-au înșelat. Au promis că vă vor ridica școală. Vorbe goale! Cum se poate înălța școală în curtea bisericii sau pe maidanul din vatra satului? Pământul e nisipos și pe dedesubt e o pinză de apă!”

A doua zi primarul, tot cu trei tirgoveți, a prins a măsura terenul din fața primăriei. Au bătut și țărushi. Oamenii se opreau din mers și zimbeau. Au mai văzut ei dintr-astea! Nu mai credeau nici copiii.

Se apropia ziua alegerilor. Într-o noapte, vreo doi flăcăi condusă de feciorul cel mare al lui Gheorghe Dosoftei — mecanic de locomotivă — au șters cu var tot ce scriseseră țărăniștii și liberalii pe gardurile satului. A doua zi, când au văzut isprava, primarul și jandarmii au intrat în panică. Conu Sandu Burcescu a telefonat la București. Pe seară a apărut în comună inspectorul sanitar al județului. A încheiat un proces-verbal prin care constatase că în comună este... epidemie de tifos exantematic. S-a oprit circulația, s-a pus pază la intrările în comună și s-a anunțat că în sat nu se vor mai face alegeri.

*

„Sint doar câteva săptămâni de când am fost ultima oară în satul de pe malul Ialomiței. Țărani și-au strâns laolaltă pământurile și puterile. Pe șosea m-a întâmpinat unul din feciorii lui moș Nicolae Dosoftei. Nu-l mai văzusem de mult. Fusese la școală. Acum s-a întors în sat. E unul din cei 17 învățători din comună. 17 învățători la cele două școli mari, luminoase, acoperite cu tablă și înconjurată de grădini ce vor înălța curind.

Prof. Ioan N. Chițu

Sigur pe ei, candidatul i s-a adresat primarului: „Notează, primarule, o școală mare, din cărămidă!”

Auziseră și copiii că se va înălța o școală. Și încă una mare, din cărămidă. Și se bucurau. Dar numai ei. Oamenii mai în vîrstă, când auzeau vorbindu-se despre școală, dădeau din cap a neîncredere.

A venit ziua alegerilor. Liberalii s-au ales. Cît despre școală: doar copiii mai vorbeau.

Și anii au trecut. Pe albia Ialomiței s-a scurs potop de ape, iar viața oamenilor din Burcești se depăna aidoma. Au venit iarăși alegerile. Într-o dimineață, primarul satului cu trei „tirgoveți” s-au dus pe medeanul din inima comunei. Au măsurat, au desenat niște schițe și au bătut vreo douăzeci de țărushi.

„Aici pornim școală” — spunea fălos primarul oamenilor care se opreau din drum să privească.

Și iarăși a venit Sebastian Viltoreanu. Și iar s-au strîns oamenii în fața primăriei.

„Țara a avut greutăți mari, oameni buni. Dar acum s-a mîntuit cu ele. Așa că vom ridica școală”.

Și iar s-au ales liberalii. Cu timpul, copiii care păzeau vitele la păscut au început a scoate țărushi puși, chipurile, pentru școală.

Oamenii de peste tot îndurau cu greu obida și necazurile. Țara a prins să se miște. Ziarele vesteau despre „răzvrătirile”, muncitorilor din Galați, din Iași, din Ploiești... Se aștepta căderea guvernului. S-au anunțat iarăși alegeri. De data aceasta, Sandu Burcescu a devenit gazda lui Ionel Mocanu-Breaza, candidatul partidului țărănist. Și

Muncitor-elev candidat în alegeri

Prin ce anume reușește să câștige simpatia și stima tovarășilor săi acest tânăr de statură potrivită, cu trăsăturile energice, cu privirile limpezi și scrutaătoare? Viața, faptele lui sint ale unui om obișnuit al zilelor noastre. Îl cheamă Gheorghe Murariu. Este montator de locomotive la atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie” din Iași. Aproape că nu există om în întreprindere care să nu-l cunoască.

Dacă ai să vorbești cu comunistul Dumitru Costăchescu, șeful brigăzii „Mecanism”, din care face parte Murariu, acesta va exclama, fără îndoială: „Gheorghe al nostru este un muncitor minunat, fruntașul brigăzii noastre. Este disciplinat și serios, preocupat de calitatea și de randamentul muncii sale”. Muncitorii mai tineri vor povesti, desigur, câte acțiuni frumoașe a inițiat Murariu, la câte manifestări interesante i-a antrenat.

Și dacă discuți cu profesorii de la Școala medie serală de pe

lingă atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie”, auzi aceleași cuvinte de laudă: „Murariu este unul dintre cei mai buni elevi ai școlii. Nu numai că învață bine, nu numai că nu absentează și răspunde pe larg și precis la lecții, dar își ajută și colegii. Deseori îl poți vedea, în pauze, explicînd unui coleg sau altuia, o problemă mai dificilă”.

Der nu numai în întreprindere și nu numai în școală este cunoscut Murariu. În urmă cu trei ani tânărul acesta a fost ales deputat în circumscripția electorală orășenească nr. 28. De atunci el putea fi deseori văzut pe străzile cartierului. S-a oprit, de pildă, îndurînd — lucrurile se petreceau acum vreo 2 ani — în lungul străzii Dubăları, o uliță care își păstrase percă o dată cu numele și o parte din înfățișarea de pe vremea breslelor medievale. Și iată că în curînd au apărut aici camioane cu nisip și pietriș. Numeroși cetățeni, antrenati de entuziasmul și pasiunea tînrului deputat au pornit să schim-

be prin muncă voluntară aspectul străzii. În scurt timp ea a devenit de nerecunoscut. Frumos paravă, flancată de canale de scurgere, strada Dubăları nu mai amintește acum decît cu numele de cea ce a fost cîndva. O transformare asemănătoare a cunoscut, cu sprijinul deputatului, și strada 13 Decembrie din aceeași circumscripție.

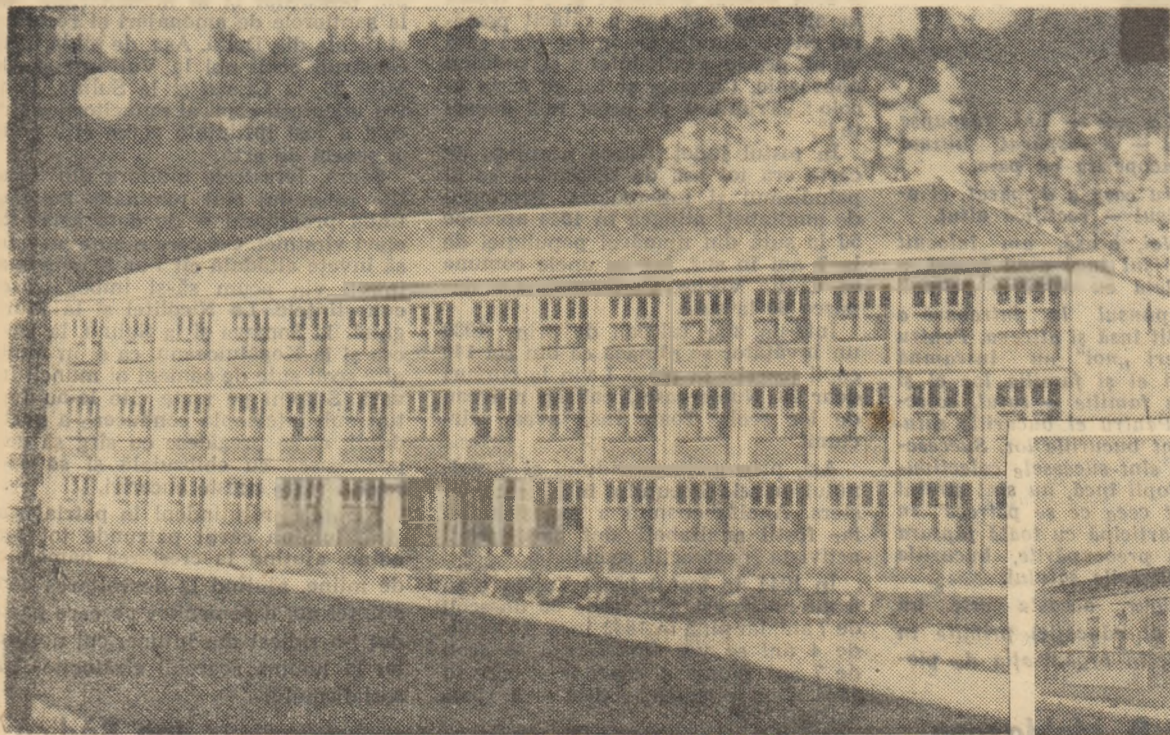
Circumscripția aceasta din Iași a devenit și ea o imagine a noului ce schimbă din ce în ce mai mult întreaga înfățișare a bătăniei cetății de seama a Moldovei, cu sprijinul însușit al unor oameni de felul comunistului Murariu.

Așa se explică simpatia și stima de care se bucură Murariu în rîndul tovarășilor săi. S-a și explică de ce cetățenii din circumscripția nr. 28 l-au propus pentru a doua oară candidatul în alegerile de deputați.

Victor Octavian

Școala de azi și cea de ieri

În apropierea uzinei „I. M. Ferenciu” din Băia Mare s-a dat în folosință la începutul acestui an o nouă școală medie cu 16 săli de clasă și laboratoare (fotografia din stînga). Clădirea îmbătrînită și cu totul neîncăpătoare în care a funcționat școala a fost transformată în magazie (fotografia de jos).

intensa viață culturală a cartierului. Biblioteca cu 8.200 de volume, cinematograful, deseale manifestări culturale sint frecventate cu mult interes de cetățenii cartierului.

În cuvîntul său, alegătorul Mihai Ionescu s-a oprit mai mult asupra puternicei dezvoltări pe care a luat-o învățămîntul în anii regimului democrat-popular. „Îmi aduc bine aminte de vremurile de altădată. Printre numeroasele doleanțe ale cetățenilor din cartier era și construirea unui local de școală. De fiecare dată ni se promitea. Ba un deputat liberal ne-a dus chiar să ne arate și locul unde se va înălța, după cum spunea el, noua construcție școlară. A fost prima și ultima oară cînd l-am văzut la noi în cartier. A plecat și noi tot fără școală am rămas. Astăzi, în inima cartierului nostru funcționează una dintre cele mai frumoase școli de 7 ani ale Bucureștiului. Ți-i mai mare dragul să o privești. 24 de săli mari, luminoase, cu parchet pe jos. Clase, laboratoare, sală de sport — totul a fost făcut cu grija. În anii regimului democrat-popular, pentru copiii noștri, pentru copiii cartierului atît de oropsit altădată!”

Alegătorii au ascultat cu atenție cuvintele candidatului pe care l-au propus pentru alegerile de la 5 martie 1961. Ei au aplaudat din toată inima angajamentul acestuia ca, împreună cu cetățenii din circumscripția electorală să muncească fără preget pentru continua ridicare și înflorire a cartierului lor drag.

I. C.

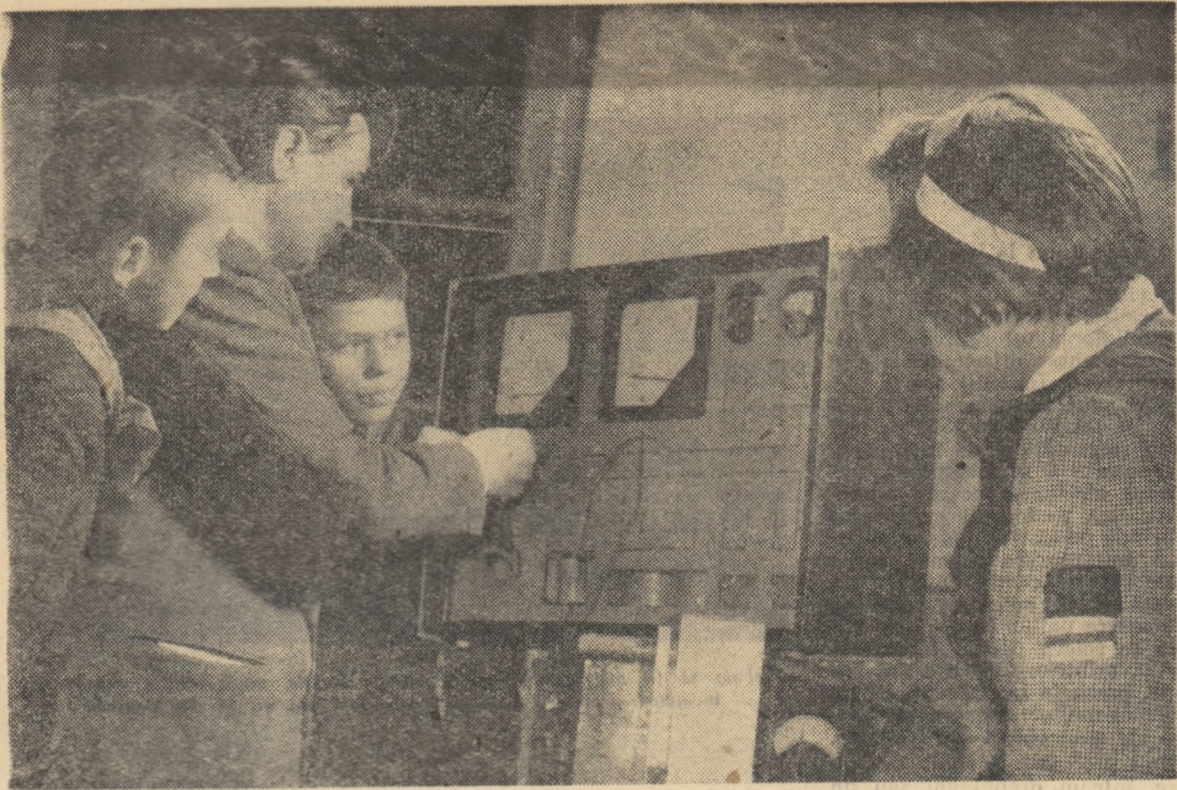
Pe comunistă Maria Buiuc-Vartanesian, profesoară fruntașă la Școala medie nr. 2 din Constanța, o cunosc numeroși cetățeni ai orașului. Profesoară de aproape 30 de ani, tovarășa Buiuc-Vartanesian a crescut cu numeroase generații de elevi. În prezent, ca directoră adjunctă a secției serale, ea este apreciată pentru priceperea cu care îndrumă activitatea cadrelor didactice, pentru atitudinea tovarășească plină de grijă pe care o are față de muncitorii-elevi.

Din 1953 tovarășa Maria Buiuc-Vartanesian este deputată în sfatul popular al orașului Constanța. Împreună cu alegătorii din circumscripția ea a desfășurat o activitate susținută pentru rezolvarea multor probleme edilitare și gospodărești: reamenajarea pieții Grivița; pietruirea și pavarea unor străzi; înființarea unui punct farmaceutic; plantarea de arbori etc. Acum, alegătorii circumscripției 135 au propus-o pentru a patra oară candidată în sfatul popular al orașului.

Nu de mult, în sala frumos înzestrată a clubului întreprinderii de specialitate de pe str. Ștefan cel Mare, candidata s-a întâlnit cu alegătorii săi. S-au adunat atîta ca abia-î cuprîndea sala — muncitori, funcționari, gospodari, pensionari. Au venit nu ca să o cunoască pe candidată, pentru că figura blîndă dar energică, mereu simbitoare a discației, le este de mult familiară. Au venit să se sfătuiască cu dînsa asupra planurilor lor de viitor. O gospodină propune să se paveze o porțiune de stradă rămasă încă nepavată și toată asistența, aprobînd propunerea, s-a oferit să presteze ore de muncă voluntară. Propunerile se desprind una după alta. În vocea vorbitorilor se simte încrederea cu care au venit să se sfătuiască cu un om care niciodată nu le-a înșelat așteptările.

Iar candidata își notează cu grijă propunerile oamenilor conștientă de răspunderea ce-i revine. E convinsă însă că-i va face față cu cinste și de astă dată. Fiindcă simte că alături de ea sint sutele de cetățeni ai circumscripției care o vor ajuta, participînd cu înaltațire în toate acțiunile patriotice menite să asigure buna gospodărire a orașului, înfrumusețarea și modernizarea lui.

L. B.

În laboratorul de fizică al Școlii de 7 ani nr. 10 din Buzău

Predarea desenului în școlile cu instruire în producție

Școala medie „Aurel Vlaicu”, în cadrul căreia predau desenul, este una dintre primele școli din țara noastră în care s-a introdus experimental programa specială de instruire practică în producție pentru elevi. Aplicarea cunoștințelor de desen la lucrările practice efectuate în întreprinderi a constituit de la început pentru mine o preocupare importantă. Printr-o legătură permanentă cu maștrii de practică și prin participarea directă la orele de practică în producție, am găsit numeroase posibilități de legare a cunoștințelor de desen predate în clasă de lucrările efectuate în întreprinderi.

Pentru început am organizat o discuție cu elevii în care am urmărit să le arăt cât de necesare le vor fi cunoștințele și deprinderile însușite la orele de desen în activitatea lor practică din producție, în procesul de confecționare a pieselor și dispozitivelor pe care le vor lucra.

În același timp, am orientat astfel predarea lecțiilor de desen încât cunoștințele pe care și le însușesc elevii să le fie de un real folos în munca practică. Bunăoară, în clasa a VIII-a, după ce elevii și-au însușit noțiunile principale de desen geometric, prevăzute în programă ca elemente de bază ale desenului tehnic, am efectuat cu ei o serie de aplicații practice. Ca aplicare la divizarea cercului în părți egale elevii au executat desene ale unor roți, piulițe, discuri cu creste etc. Dezvoltarea cercului am aplicat-o la desenarea diferitelor roți dințate și angrenaje. La capitolul „racordări”, elevii au aplicat elemente de racordare la diferite flanșe. Am efectuat de asemenea racordări de nervuri la plăci simple, pilni, etc., piese pe care elevii le-au executat apoi în orele de practică în producție. Tot la acest capitol s-au efectuat și aplicații de racordări la diferite elemente de roți ca, de pildă, racordarea butucului roții cu coroana ei, secțiuni de canale de beton etc., precum și cheia fixă dublă după sistemul sovietic, pe II fază. Desenele pieselor așezate au fost schițate pe un singur plan și au fost executate în cadrul orelor de lucrări practice.

La clasele a IX-a, a X-a și a XI-a, cunoștințele de axonometrie, de perspectivă sau de proiecție ortogonală a corpurilor și pieselor pe unul, două sau mai multe plane le-au dat elevilor posibilitatea de a-și reprezenta clar în spațiu corpurile și piesele, cât și detaliile acestora, datorită prezentării lor secționată. Elevii au executat o serie de piese cotate, în schiță sau desen, cu secțiunile cerute, ca aplicații la capitolele „Secțiuni în corpuri”, precum și unele lucrări aplicative cu privire la intersecția corpurilor geometrice. Astfel, la clasa a IX-a, după ce am predat regulile de executare a schiței, ordinea operațiilor în schiță și cotarea ei, le-am cerut elevilor să execute ca exercițiu practic schița unor piese după natură cu cotarea respectivă. Bunăoară au fost schițate lagăre verticale în proiecție izometrică, piulițe hexagonale și lagăre orizontale în proiecție dimetrică, suporturi de lagăre orizontale și tije de manșon în perspectivă cavalieră. Toate aceste piese au fost apoi executate, după schițe, în cadrul practicii de producție.

Prin combinarea unor corpuri geometrice le-am dat elevilor posibilitatea să execute în proiecție ortogonală desenul complet al unor piese tehnice mai complicate. Lucrările necesitău schițarea obiectelor în creion, cu mina liberă, complet cotate, pentru a putea fi apoi reproduse la scară. Astfel au fost executate piese de închidere a robinetelor, chei tubulare pentru piulițe cu cap pătrat, capete de șurub pentru lemn etc.

Pentru ca lecțiile de desen tehnic să contribuie în măsură și mai largă la pregătirea elevilor pentru munca în producție sotească că ar fi necesară îmbunătățirea programei la această disciplină și mai buna ei coordonare cu programele altor materii de învățământ. De exemplu, cred că predarea noțiunilor de desen trebuie să fie precedată de predarea noțiunilor fundamentale de geometrie plană și în spațiu. De asemenea, pentru legarea directă a cunoștințelor de desen de lucrările practice ale elevilor ar fi necesar ca programa de desen să prevadă predarea unor cunoștințe care să-și găsească imediat aplicare în cadrul practicii. La fiecare lecție de desen programa ar putea să prevadă concretizarea noțiunilor printr-o schiță aplicativă, executată astfel încât să poată fi folosită pentru o lucrare practică de producție. Bunăoară, la capitolul racordări se pot schița piese la care să se aplice fiecare caz în parte — flanșe, plăcuțe etc. ca exemple de racordări de drepte, o buclă de dilatare și un clichet ca exemple de racordări de drepte cu cercul etc. În unele cazuri sotească că trebuie adăugate mai mult cunoștințele fundamentale care au o aplicare practică imediată, eliminându-se noțiunile de interes scăzut care încarcă programa, cum sînt anumite noțiuni teoretice de geometrie, de pildă cele din lecția despre poligoane stelate, diviziuni de cercuri etc., care sînt cunoscute elevilor din clasa a VII-a.

Datorită faptului că elevii claselor a IX-a, a X-a și a XI-a fac practica în secțiile unor întreprinderi, se impune, cred, și folosirea unui alt procedeu în predarea cunoștințelor de desen. Profesorul trebuie să pornească de la planul de producție al întreprinderii și să aleagă din cadrul acestuia piesele cele mai indicate la care se pot aplica cunoștințele prevăzute în programă.

Interesul elevilor pentru studierea desenului va crește astfel neconștient, iar aportul acestuia în legarea învățămîntului de practică, de viață, va deveni din ce în ce mai important.

C. Lepădatu

profesor la Școala medie „Aurel Vlaicu” — București

Lucrările de laborator — mijloc de legare a teoriei cu practica

O lucrare de laborator nu este numai un prilej de fixare a cunoștințelor, ci și un foarte bun prilej de a-și înarma pe elevi cu priceperi și deprinderi practice. Lucrările de laborator îi ajută pe elevi să înțeleagă mai ușor legătura dintre fenomene, prezentându-le diferite forme ale aplicabilității acestora în practică, dându-le posibilitatea să realizeze imediat importanța pentru viața a celor observate.

Ținînd seama de toate acestea, profesorii de fizică și chimie din școala noastră caută să organizeze cât mai bine lucrările de laborator, așa încît ele să-și atingă pe deplin scopul. De exemplu, la tema „Aplicațiile electrolizei”, studiată în clasa a X-a, s-au efectuat în laborator lucrări de galvanostegie. Elevii s-au convins ușor că un metal poate fi acoperit cu un strat subțire dintr-un alt metal dacă baia de galvanizare conține o sare a metalului care trebuie să se depună, iar anodul este constituit dintr-o placă confecționată din acest metal. În cursul muncii nicheloză o placă metalică, ei au constatat că baia trebuie să fie constituită dintr-un electrolit conținînd o sare de nichel, iar ca anod să se folosească o placă de nichel metalic. De asemenea, ei au observat că intensitatea curentului necesar galvanizării nu poate fi necorespunzătoare, ci este determinată de suprafața plăcii catodice. Elevii cunosteau teoretic faptul că în acest fenomen un rol foarte important îl joacă densitatea curentului. Însă cu toate că la curs li s-a explicat conținutul noțiunii de densitate a curentului, ei nu aveau o reprezentare concretă a ei. Abia prin încercările făcute în laborator, asupra aceluiași electrolit și cu plăci catodice diferite, conținutul noțiunii s-a precizat pentru ei.

De asemenea, elevii au observat că trebuie să dea o atenție deosebită degresării și decapării plăcilor metalice ce urmează să fie nichelate. I-a convins de aceasta necesitatea faptului că acolo unde plăcile metalice nu au fost degresate și decapate cu grijă stratul de metal nu aderă, ci se poate șterge ușor chiar cu degetul.

Profesorii de fizică și chimie caută să le arate clar elevilor, cu prilejul fiecărei experiențe, importanța condițiilor în care se desfășoară fenomenele. Un exemplu concludent în acest sens îl constituie lucrarea de laborator executată de elevii clasei a X-a la tema „Alchide”. O parte din ei, deși cunosteau teoretic, de la lecții, proprietățile hidroxidului de aluminiu și caracterul său amfoter, utilizînd la prepararea lui un exces de hidroxid alcalin nu au putut obține precipitatul. În schimb, colegii lor care au respectat toate recomandările profesorului cu privire la executarea experienței au obținut un precipitat gelatinos. După aceasta au verificat faptul că hidroxidul de aluminiu se dizolvă în acizi și baze, confirmîndu-se astfel cunoștințele teoretice în legătură cu aluminiul. În urma experiențelor făcute elevii au tras concluzia că hidroxidul de aluminiu se disociază, în funcție de condițiile de reacție, ca acizi sau ca baze. Ca aplicare

practică elevii au reușit să coloreze durabil o țesătură impregnînd-o cu hidroxid de aluminiu.

Pentru ca lucrările de laborator să fie concludente, profesorii de fizică și chimie din școala noastră se străduiesc să-și orienteze astfel pe elevi în interpretarea rezultatelor, încît atenția lor să fie îndreptată în special asupra aplicațiilor practice ale legii studiate în lecția respectivă. Ei caută ca explicațiile ajutoare pe care le dau în timpul execuției lucrărilor să nu fie prolixă și complicată, spre a nu distra atenția elevilor de la ceea ce este esențial în mersul lucrării. În cursul lucrărilor de galvanostegie, de pildă, această preocupare a căpătat o deosebită importanță, deoarece procesul de depunere a metalului prin electroliză se îmbină cu procese chimice complexe ca de exemplu disocieria electrolitului sau reacțiile secundare, ce puteau abate atenția elevilor de la aplicațiile legii fizice studiate.

Pentru a evita acest lucru profesorul a căutat ca în lecțiile anterioare să le facă cunoscut elevilor și conținutul chimic al proceselor fizice ce urmau să aibă loc în cadrul lucrării pe care o aveau de efectuat în laborator, astfel încît în momentul executării ei atenția lor să fie îndreptată spre aplicațiile

practice ale electrolizei. De aceea, în timpul lucrării profesorul a insistat asupra elementelor circuitului electric ce se formează, asupra legăturii existente între cantitatea de electricitate ce se transportă prin circuit, timpul cît durează acest transport și cantitatea de metal depusă. Prin conținutul întrebărilor pe care le-a adresat elevilor în timpul lucrării atenția lor a fost canalizată numai spre fondul și succesiunea operațiilor ce le aveau de executat. N-a fost neglijat nici aspectul economic al problemei, profesorul cerînd elevilor pentru lecția următoare să calculeze costul energiei electrice necesare spre a nichela placa metalică respectivă.

Contactul cu aparatura și munca de la laborator nu numai că adîncesc și consolidează cunoștințele elevilor, dar îi și înarmează cu valoroase deprinderi practice, le dezvoltă interesul pentru tehnică. Lăsa de ce în școala noastră se acordă toată atenția organizării și desfășurării lucrărilor de laborator, pentru a se utiliza din plin posibilitățile pe care le oferă acestea de a lega noțiunile teoretice de activitatea practică.

Florin D. Popescu

director adjunct la Școala medie nr. 32 „Filimon Sîrbu” din Capitală

Activitatea unei comisii

Comisia metodică pentru legarea învățămîntului de practică de la Școala medie „C. I. Parhon” din Ploiești desfășoară o activitate bogată și rodnică. De curînd, această comisie a organizat o consfătuire cu profesorii-maștri și cu profesori de matematică, fizică, chimie, științe naturale și desen, la care au fost invitați diriginți precum și ingineri din întreprinderile unde își desfășoară practica în producție elevii claselor IX-XI.

La consfătuire a fost prezentat un referat cu privire la felul cum se realizează în școală, în cadrul diferitelor obiecte de învățământ, legarea teoriei cu practica. Discuțiile purtate pe marginea acestui referat au analizat pe larg conținutul și formele legării lecțiilor de activitatea practică, în vederea îmbunătățirii în continuare a acestora. De asemenea, au fost analizate rezultatele dobîndite de elevii care își desfășoară munca în producție.

Trecînd în revistă aceste rezultate, participanții la discuție au subliniat îndeosebi succesele obținute în pregătirea practică a elevilor din clasa a IX-a, care lucrează la mașina de frezat, la rabotează, la morteză și la mașinile de alezat și rectificat alături de

muncitorii uzinei „1 Mai” din Ploiești, ca și în pregătirea elevilor din clasele a X-a, care studiază motorul automobilului în cadrul atelierelor Rafinării nr. 1. Consfătuirea a dat participanților posibilitatea să facă numeroase propuneri.

O serie de propuneri făcute în consfătuire s-au referit la îmbunătățirea programelor de învățământ, în vederea înlăturării unor paralelisme. Bunăoară, s-a arătat că la clasa a VIII-a se prevăd cunoștințe identice despre instrumentele de măsură atît în programa cuprinzînd cunoștințele despre mașini și aplicații practice cît și în programa de fizică. O situație asemănătoare se întîlnește la clasa a IX-a în ceea ce privește lecțiile despre motoarele termice cu ardere internă. Asemenea paralelisme — au subliniat participanții la discuție — duc la supraîncărcarea elevilor. Totodată, lipsesc din programe teme importante, ca de exemplu calculul erorilor, atît de necesar pentru aprecierea rezultatelor lucrărilor practice de laborator. S-a hotărît ca toate propunerile privind programele să fie aduse la cunoștința ministerului.

Pentru luna următoare comisia

metodică de legare a învățămîntului de practică și-a propus să analizeze activitatea în cadrul laboratoarelor de fizică și chimie ale școlii și la muzeul de științe naturale, pentru a mobiliza cadrele didactice la obținerea unor rezultate cît mai bune și în aceste direcții.

Prof. P. Traian
Ploiești

Aplicații practice ale cunoștințelor de geografie: determinarea coordonatelor geografice ale locului

Predarea sintaxei

Înșușirea logică a gramaticii de către elevi, dar mai ales a sintaxei este una din condițiile esențiale pe care se bazează studiul acestei discipline în școală. Memorarea formală, mecanică a unor noțiuni abstracte, adesea destul de diferite, numai de dragul de a se respecta programa școlară este un nonsens.

La sfârșitul anului școlar trecut, fiind pus în situația de a examina circa 120 de candidați la concursul de admitere în clasa a VIII-a a unei din școlile medii ale Capitalei, mi-am dat seama că mai sint absolvenți ai școlii de 7 ani care nu sint în măsură să facă o analiză sintactică pe deplin corectă. Unii dintre ei n-au reușit chiar nici să despartă fraza corect în propoziții. Această remarcă am făcut-o și la oral. Elevii știu, în marea lor majoritate, să afle predicatul, dovedind că aceasta a constituit o preocupare specială pentru profesorii de limba română. Sint din ce în ce mai rare cazurile de elevi care mai încep analiza unei fraze pornind de la căutarea subiectelor. Marea majoritate a elevilor demonstrează că au înțeles pe deplin sensul definiției propoziției ca o comunicare în care există un singur predicat și știu să aplice practic această definiție concisă și cuprinzătoare.

Dificultatea cea mai mare o ridică însă nu găsirea predicatelor, ci separarea corectă a propozițiilor dintr-o frază. Mai mult decât lucrarea scrisă, examinarea orală mi-a întărit această convingere. Unii elevi pe care i-am examinat nu înțeleseseră că propoziția exprimă o categorie gramaticală corespunzătoare judecării din logică, că în calitatea ei de expresie lingvistică a judecării — cea mai redusă (ca întindere) unitate a gândirii științifice — este cea mai scurtă unitate a vorbirii care comunică ceva.

Dar înțelegerea de către elevi a acestui adevăr este neapărat necesară dacă vrem ca ei să înțeleagă în mod logic cunoștințele de sintaxă, dacă nu ne mulțumim cu o memorare mecanică a acestora. De aceea este bine ca în predarea gramaticii profesorul să nu se piardă în speculații abstracte, lipsite de valoare aplicativă, ci să le formeze elevilor deprinderi practice de disecare a gândirii și deci a vorbirii în elementele ei cele mai simple: judecările, în gramatică propozițiile. O judecată logică nu poate fi lipsită de sens. La rîndul ei nici o propoziție nu poate constitui o comunicare logică dacă nu are un sens precis. Tocmai pentru că acest adevăr esențial le scapă unor elevi, ca urmare a faptului că profesorii n-au insistat asupra lui, în mod mecanic ei despart frazele în propoziții făcînd abstracție de sensul lor, de înțelesul deplin al fiecărei unități logice pe care se întemeiază gîndirea omenească.

Alți elevi ignorează conjuncțiile și importanța lor ca instrumente gramaticale, trecînd cu ușurință peste ele, ca și cînd n-ar avea nici un rost în frază. Cu aceeași ușurință ei trec peste pronumele relativ nedîndu-și seama că acesta introduce propoziții atributive, comportîndu-se deci ca o conjuncție. Și mai surprinzător este faptul că unii elevi includ într-o propoziție (la începutul ei) două conjuncții, sau un pronume relativ și o conjuncție, care de fapt introduc două propoziții diferite, una din ele fiind intercalată. Dacă astfel de elevi sint puși să despartă în propoziții o frază ca aceasta, de exemplu: „Auzisem eu din oameni, că dacă vrei să nu te muște cîinii și să te lase în pace, cum îi vezi că sar la tine, să te tupilezi jos, la pămînt, și să-ți lași să latre cît le place, fără să te urnești din loc...” (I. Creangă — Amintiri), fără cea mai mică ezitare vor spune că propoziția a doua din această fra-

ză este „că dacă vrei”, luînd ambele conjuncții (că și dacă) în aceeași propoziție. De aici o serie de confuzii. În loc să se oprimească la fiecare din cele două conjuncții și să le ia împreună cu propozițiile respective: „dacă vrei” și „că să te tupilezi jos, la pămînt” și astfel să le considere în mod corect pe prima drept condițională, iar pe a doua completivă, elevii consideră propoziția incorect luată „că dacă vrei” drept completivă, iar propoziția „să te tupilezi jos la pămînt” principală și, ca atare, și propoziția următoare, fiind legată de aceasta prin conjuncția și, tot principală.

Confuzii de felul acesta se mai întîlnesc, din păcate, destul de frecvent în analizele făcute de elevi, dovedind însușirea mecanică a unor capitole din gramatică și modul formal cum sint tratate anumite probleme de unele cadre didactice. Fără a fi primul care sesizează importanța sublinierii conjuncțiilor imediat după aceea a predicatelor ori de cîte ori se desparte o frază în propoziții, cred că acest procedeu trebuie generalizat. Firește că și aici se ivesc unele dificultăți, mai ales cînd este vorba de conjuncții care unesc între ele părți de propoziție de același fel în cadrul unei propoziții. Însă nu este prea greu ca elevii să fie deprinși să deosebească aceste conjuncții și să evite scindarea frazei în altele propoziții cîte conjuncții întîlnesc într-un text.

Dat fiind faptul că generalizarea sublinierii predicatelor din-

tr-o frază a dus la însușirea acestei deprinderi de către aproape toți elevii, n-ar fi rău dacă s-ar generaliza, ca un procedeu util, și sublinierea tuturor conjuncțiilor care unesc diferite propoziții într-o frază. În felul acesta elevul ar avea trasate grafic jaloane după care s-ar ghida cu mai mulți sorți de izbîndă în separarea corectă a propozițiilor.

După efectuarea acestor operații grafice, profesorul trebuie să-l deprindă pe elev să judece singur dacă unitățile gramaticale astfel luate separat conțin în ele o judecată logică, adică un act de cunoaștere unitar cu ajutorul căruia se relevă pentru mintea omului, printr-o afirmație sau negație, prezența sau absența unuia sau mai multor semne caracteristice ale unui obiect sau fenomen.

Unii profesori închid într-un cerc, într-un dreptunghi sau un patrat conjuncțiile care leagă între ele propozițiile unei fraze. Acest procedeu este chiar mai eficient, deoarece scoate în evidență conjuncțiile și marchează mai bine propozițiile. Orice procedeu este binevenit dacă duce la însușirea logică a sintaxei, în special a sintaxei frazei, care ridică cele mai numeroase probleme pentru elevii școlilor elementare și chiar ai școlilor medii.

Numai o permanentă preocupare pentru predarea logică a sintaxei ne poate da garanția că eforturile depuse în vederea înțelegerii și însușirii lecțiilor vor fi încununete de succes.

Prof. Ion Popescu

„INOVAȚII”

Stînd de vorbă uneori cu cîte un profesor sau citind cîteva rînduri scrise de el, dai peste paradoxale inovații terminologice. „Metoda cursului seral” — spunea cineva vrînd să înțeleagă metodele de predare specifice acestei forme de învățămînt. „Folosirea elevilor în predarea gramaticii” scria un altul — și sintem gata să dăm un premiu celui care înțelege cum devine cazul cu această „folosire”.

O „frumoasă” surpriză ne-a făcut-o recent un inspector școlar care, cu multă convingere, a dat temelor pentru acasă numele de „teme de casă”. Știam că există papuci de casă, prăjituri de casă, halat de casă — dar formula descoperită de inspectorul nostru ni se pare o excepțională performanță lingvistică.

S-ar părea că acestea sînt fapte mărunte, neînsemnate. Dar celor care sînt

chemați să-i educe și să-i învețe pe elevi, indiferent de disciplina pe care o predau, nu le este permis să vorbească oricum. Învățătorul sau profesorul trebuie să se exprime în fața elevilor limpede și corect, folosînd termeni proprii, fraze corecte. Este și acesta un aspect — și încă foarte important — al muncii sale instructiv-educative.

O. B.

Trebuia să fii mai atentă! — U atrage atenția uneia dintre elevele sale învățătoarea clasei I-a de la Școala de 7 ani nr. 56 din Capitală

O LECȚIE DE GEOGRAFIE

Geografia îi înarmează pe elevi cu cunoașterea naturii ca un tot unitar, în care părțile componente sint strîns legate între ele și se condiționează reciproc. Studiul geografiei elevii învață legile structurii și dezvoltării mediului natural în care se desfășoară viața omului și variatele sale activități, înțelegînd faptul că folosirea bogățiilor naturale și repartizarea producției depind de nivelul forțelor de producție și de caracterul relațiilor de producție dintr-o anumită țară.

De adevărul conținut în aceste observații m-am convins o dată în plus asistînd la o lecție de geografie condusă de profesoara Gabriela Zolic, care a avut loc la clasa a VI-a „A” de la Școala mixtă de 7 ani nr. 19 din Capitală.

Lecția a început, așa cum era și firesc, cu verificarea temei efectuate acasă. În trecut fie zis, ar fi fost necesar ca hîrțile, executate de cei cîțiva elevi ce au fost controlați prin sondaj să fie ceva mai mult comentate, pentru ca toți elevii să poată avea, prin comparație, un mijloc de apreciere a calității muncii lor.

Verificarea cunoștințelor la lecția „Așezarea și condițiile naturale ale arhipelagului britanic” a dovedit că geografia le oferă elevilor posibilități din cele mai variate de a-și lărgi orizontul, dezvoltîndu-le totodată puterea de raționament și contribuind la cunoașterea legilor de dezvoltare ale naturii și societății.

Arătînd la hartă așezarea arhipelagului, a regiunilor și insulelor ce formează Marea Britanie, a mărilor și oceanelor ce o înconjoară, elevii au dovedit în același timp că știu să descrie aspectul fizico-geografic al unui teritoriu. De asemenea ei au înțeles că așezarea pe glob a acestei țări a avut ca urmare firesc dezvoltarea transporturilor, în special a celor maritime. Vorbînd despre climă, iar apoi despre ape, elevii au arătat în mod just felul în care elementele naturii interacționează între ele. Astfel, particularitatea apelor Marii Britanii, care sint scurte și au un debit bogat, a fost explicată de elevi ca fiind o consecință a climei umede din această regiune a globului și a faptului că munții sint orientați pe direcția nord-sud, iar apele

curgînd transversal pe această direcție au pot avea o lungime prea mare.

Influența mediului geografic a fost de asemenea corect explicată de elevi. Ar fi fost însă necesar ca prin cîteva întrebări tovarășa profesoară să sublinieze faptul că mediul geografic influențează dar nu determină dezvoltarea societății omenești, aceasta fiind determinată de modul în care sint produse bunurile materiale.

Lecția nouă, „Economia Marii Britanii”, a evidențiat o altă latură importantă a studiului geografiei — marele aport pe care această disciplină îl aduce la înarmarea elevilor cu concepția științifică, marxist-leninistă despre lume și viață.

Exprimînd factorii ce au făcut ca Marea Britanie să devină o țară industrială, profesoara a condus pe elevi, prin întrebări, la concluzia că dezvoltarea industrială a Angliei s-a efectuat atît pe baza cointeresării marilor latifundiari în întreprinderile capitaliste, în special cele legate de prelucrarea lînii cît și prin exploatarea bogățiilor jefuite din colonii. Vorbînd despre formarea și apoi despre destrămarea imperiului colonial britanic, profesoara a folosit cunoștințele dobîndite de elevi în lecțiile anterioare în care studiaseră și alte țări imperialiste, bînuoară Franța. Astfel, elevii au arătat deosebirea formală între colonii, domioane și protectorate, subliniînd că toate reprezintă forme ale exploatarei și asupririi naționale ale acestor țări de către puterile imperialiste.

Cu toate că în lecție s-a vorbit despre procesul destrămării sistemului colonial, acest fenomen nu a fost suficient de profund tratat. Este drept că s-a subliniat lupta de eliberare dusă de popoarele din colonii și rolul mîrșav jucat de către marile monopoluri și guvernele aservite lor. Era însă absolut necesar să se ajungă la concluzia că destrămarea sistemului colonial este un proces legitim al dezvoltării lumii contemporane.

Cu mai multă atenție pentru folosirea tuturor posibilităților pe care le oferă geografia în instruirea și educarea elevilor, tovarășa Zolic va reuși să asigure lecțiilor sale cea mai bună calitate.

V. Manolache

Oră de fizică la clasa a VII-a a noii Școli medii din cartierul „Elena Sirbu” al orașului Constanța

Numerosi muncitori de la întreprinderile din Bufta, raionul Răcari, își continuă studiile la cursurile serale ale Școlii medii din localitate

La început de semestru

În învățămîntul seral a început cel de al doilea semestru al anului școlar. Ca întotdeauna începutul unei noi etape în munca școlară a prilejuit stabilirea unor măsuri menite să ridice calitatea activității viitoare. Caracterul acestor măsuri s-a conturat indeobște încă de la sfîrșitul etapei precedente cînd, în cadrul consiliilor pedagogice, profesorii au făcut o analiză critică retrospectivă a muncii desfășurate în școală subliniind atât laturile pozitive cît și deficiențele ei. Învățămîntelor desprinsе din aceste analize li s-au adăugat, ca un element nou, chemat să joace o influență însemnată în lupta pentru îmbunătățirea procesului instructiv-educativ, concluziile desprinsе din dezbaterile purtate în recentele constătuiri ale profesorilor din școlile serale.

Pentru a afla cum vor fi folosite în acest semestru învățămîntele constăturilor pentru ridicarea calității muncii practice depuse de profesori în școală ne-am adresat tovarășului Ch. Simionescu, directorul școlii medii serale de pe lângă fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej” din București:

— Ce anume ați reținut îndeosebi din problemele consăturii pentru îmbunătățirea activității din școala dv.?

— La consăturirea profesorilor din școlile serale ale Capitalei a fost mult discutată problema lecțiilor. S-a subliniat cu insistență faptul că, ținînd seama de timpul redus de care dispun muncitorii-elevi pentru studiul individual, profesorii trebuie să-și pregătească foarte minuțios lecția, prevăzînd utilizarea acelor metode și procedee care asigură însușirea chiar din clasă a cunoștințelor esențiale din cuprinsul ei. Înțelegînd că de însemnat este să ținem lecții bune, adecvate condițiilor specifice învățămîntului seral, am înscris discutarea acestei probleme pe ordinea de zi a primei sesiuni a consăturii noastre pedagogice.

Desigur însă că acțiunile menite să contribuie la îmbunătățirea calității lecțiilor nu se vor limita numai la această măsură. Ne preocupăm îndeaproape lichidarea unor lipsuri care au fost subliniate și în consăturire și care s-au făcut vădite și în școala noastră. Am în vedere în primul rînd necesitatea de a asigura caracterul sistematic al expunerii cunoștințelor, claritatea acestei expunerii. De pildă, profesora de matematică Ely Voinevski din școala noastră, deși dovedește conștiințozitatea în pregătirea lecțiilor, nu reușește încă să le expună de ajuns de limpede și din această cauză nu-i poate antrena în suficientă măsură pe elevii în procesul predării, ceea ce le cere eforturi mari în timpul studiului individual. Deficiențe asemănătoare s-au manifestat și la alți profesori din școala noastră. Puțină grijă pentru activizarea colectivului de elevi în toate etapele lecției manifestă și tov. Victoria Oprică, profesoară de chimie sau tov. Constanța Avram, profesoară de științe naturale. Pentru a înălțura pe viitor astfel de lipsuri ne propunem să folosim mai multe mijloace. În primul rînd vom da o atenție sporită îndrumării efectuate de conducerea școlii. Verificînd planurile de lecții, discutînd în prealabil cu profesorii asupra felului cum și-au conceput lecția pe care urmează să o predea, asistînd la lecții și analizînd după aceea calitatea metodelor și procedeele folosite considerăm că vom reuși să înălțurăm greseliile de genul celor amintite.

În același scop vor fi folosite mai bine interesanțele, fiecare dintre acestea fiind urmată de discuții purtate în cadrul comisiilor metodice.

— Ce alte măsuri sugerate de consăturire vor fi luate pentru ca rezultatele ce se vor obține la sfîrșitul anului să fie dintre cele mai bune?

În semestrul trecut noi am folosit deseori metoda analizei situației la învățură în ședințe plene organizate cu toți elevii școlii și în ședințe cu elevii unor grupe de clase. A rezultat și din discuțiile purtate la consăturire am constatat și noi că cea de-a doua formă este mai potrivită și mai eficientă. Vom organiza deci în acest semestru îndeosebi ședințe pe grupe de clase cu muncitorii-elevi la care vom antrena în mai mare măsură comitetele de elevi ale claselor și al școlii. Aici se vor cerceta cauzele absențelor luîndu-se măsuri pentru înălțurarea lor, se vor prezenta rezultatele obținute la învățură de diferiți elevi, analizîndu-se totodată și cauzele pentru care unii au reușit să se pregătească mai bine, iar alții mai puțin bine. Totodată, elevii vor avea prilejul să ne arate în ce direcție este necesar să fie sprijiniți pentru ca munca lor în școală să fie cît mai rodnică. La aceste ședințe vor fi chemați și membrii comisiilor de selecționare din întreprindere. Prezența acestora va ajuta la lămurirea acelor probleme școlare care sînt strîns legate de activitatea muncitorilor-elevi în întreprindere.

— Aveți în vedere și alte forme de colaborare cu întreprinderea?

— Da. În consăturirea cadrelor didactice din învățămîntul seral s-a arătat că fără o strînsă legătură a școlii cu întreprinderea nu se pot dobîndi succese în școala serală și pînă acum profesorii școlii noastre mergeau în întreprinderile unde lucrează muncitorii-elevi. Ținînd seama de sugestiile făcute în consăturire vom dezvolta însă mai mult această formă de legătură cu întreprinderile. Am hotărît ca aproape zilnic unul sau mai mulți din profesorii noștri să se afle printre muncitorii-elevi de la fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej”, de la uzinele „Clement Gottwald” sau de la întreprinderea „9 Mai”, facîndu-se unitățile unde lucrează elevii. Pe lângă că vor sta de vorbă cu șefii de secții și secționari, cu conducătorii organizațiilor obștești etc. și vor putea rezolva pe această cale o serie de probleme legate de pregătirea muncitorilor-elevi în școală, profesorii vor avea posibilitatea săculeagă numeroase date din producție pe care le vor folosi apoi în lecții.

Din răspunsurile pe care tov. Simionescu le-a dat la întrebările noastre se vede că la Școala medie serală de pe lângă fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej” din București există, la începutul acestei noi etape a anului școlar, o evidentă preocupare pentru ridicarea calității muncii pe o treaptă superioară. Aplicîndu-se cu consecvență, găsînd în procesul însuși al desfășurării muncii noi forme și procedee de activitate, profesorii acestei școli vor reuși desigur să dea o pregătire din ce în ce mai bună tinerilor muncitori-elevi.

Meditații și consultații

Marea majoritate a cadrelor didactice care lucrează în învățămîntul seral, luînd în seamă particularitățile specifice desfășurării procesului instructiv-educativ în acest învățămînt, se străduiesc să folosească metodele cele mai adecvate pentru asigurarea unei bune pregătiri a muncitorilor-elevi.

Ei stăruie, astfel, asupra însușirii de către elevi a lecțiilor chiar în clasă. În timpul orei, dau o mare atenție fixării și consolidării cunoștințelor predate etc.

Sînt însă unii profesori care consideră drept principala cale de ridicare a nivelului la învățură organizarea a cît mai multe ore de meditații și consultații. Ei încearcă programul școlii, adăugînd celor trei sau patru lecții pe care le prevede orarul zilnic o oră de meditații înainte de începerea cursurilor și alta după ce acestea iau sfîrșit. Alții au mai programat cîteva ore sîmbătă — ziua în care în mod obișnuit muncitorii-elevi nu au școală — și încă două-trei ore pentru duminică dimineața. Ba se pare că unii profesori și-au propus să țină cîteva ore de meditații și în timpul vacanței. Astfel de exagerări reprezintă o încălcare a normelor pedagogice. Cei care le comit nu-și dau seama că organizarea irațională a orelor de meditații și a consultațiilor îi supraîncărcă pe elevi și că, deci, departe de a da rezultatele scontate, mai de grabă îi împiedică să se pregătească temeinic.

Trebuie oare să renunțăm cu totul la meditații și consultații în școala serală? Desigur că nu. Dar cum să le organizăm în condițiile specifice acestei forme de învățămînt? Ce trebuie să avem în vedere pentru ca ele să ne ofere rezultatele dorite? Vom încerca să răspundem în rîndurile de față acestor întrebări.

Mai întîi să facem o delimitare. Mulți profesori își rezumă activitatea cu elevii în afara orelor obișnuite de curs la o singură formă, care poartă cînd numele de consultație, cînd pe acela de meditație, avînd de fapt și caracteristicile uneia și pe ale celeilalte. Între meditații și consultații sînt însă deosebiri nete, fiecare avînd caracteristicile sale distincte, rezultate din scopul pentru care au fost create. Orelor de meditații — care, printre altele fie spus, nu trebuie neapărat să se desfășoare pe durata unei ore întregi — urmăresc de obicei să ridice o parte din elevi care, din diferite motive, nu au asimilat suficient cunoștințele predate în cadrul unei anumite discipline, la nivelul general al clasei. Spre deosebire de meditații, care sînt destinate în mod obișnuit elevilor cu o pregătire mai slabă, consultațiile constituie o formă ajutătoare a lecțiilor care se adresează tuturor elevilor, dar nu tuturor în același timp. Din lecțiile predate rîmînci anumite chestiuni izolate — definiții, reguli, teoreme — insuficient înțelese. Aceasta

se poate intîmpla atît elevilor bine pregătiți, cît și celor cu un nivel de pregătire mai scăzut. Pentru a le limpezi nedumeririle, profesorul stă de vorbă cu ei cîteva minute și le dă, în afara lecțiilor, explicațiile necesare. Consultațiile sînt organizate de obicei cu fiecare elev în parte dîndu-i-se lămuriri în legătură cu problemele neînțelese de el sau în grupuri, atunci cînd mai mulți elevi n-au înțeles aceeași problemă.

Orelor de meditații trebuie să fie organizate numai atunci cînd sînt cerute de o necesitate imperioasă. Se intîmplă, de pildă, în clasele a V-a și a VIII-a, unde vin de obicei elevi care au o pregătire diferită și care au întrerupt școala de mai multă sau mai puțină vreme, ca o parte din ei să-și fi însușit într-o măsură mai mică decît colegii lor cunoștințele predate. De obicei, în astfel de cazuri profesorii lichidează diferențele de pregătire lucrînd într-o mai mare măsură în clasă cu elevii respectivi. Uneori însă munca desfășurată în clasă nu este suficientă. Atunci profesorii sînt nevoiți să recurgă la meditații. Astfel de situații se intînesc îndeobște la disciplinele a căror însușire presupune nu numai un efort deosebit, dar și o îndrumare permanentă din partea profesorului. Ore de meditații se mai organizează și în funcție de alte împrejurări. De pildă, pentru elevii clasei a XI-a. Avînd în vedere că aceștia urmează să se prezinte, la sfîrșitul anului la examenul de maturitate, profesorii se îngrijesc să le reimprospăteze cunoștințele predate în anii anteriori, să le asigure o cît mai bună pregătire. Bineînțeles că și aici principala formă de muncă trebuie să rîmîncă munca desfășurată în clasă și numai în cazul cînd aceasta nu este suficientă să se organizeze și ore de meditații.

Prin urmare, nu vom recurge la meditații decît în anumite cazuri. Iar atunci cînd le vom organiza, va trebui neapărat să respectăm condițiile care le asigură succesul.

În primul rînd, nu-i vom mobiliza pe elevi la ore de meditații decît după ce în prealabil ne-am convins de absoluta necesitate a acestora, după ce ne-am dat seama că nu avem altă cale pentru a înălțura lacunele din pregătirea lor. Apoi, este necesar ca meditațiile să fie organizate în perioada în care tinerii muncitori își iau concediile de studiu. Aceasta presupune o strînsă colaborare a școlii cu întreprinderea în care lucrează elevii lor. Stabilind cu conducerea întreprinderilor și cu tinerii muncitori perioada în care acestia se vor afla în concediu, vom programa în funcție de aceasta și orelor de meditații.

Nici alegerea temelor ce urmează să fie discutate în orelor de meditații nu poate fi făcută la întîmplare. Sînt profesori pentru care orelor de meditații constituie pur și simplu un prilej de a relua lecțiile predate în timpul orelor obișnuite de curs, re-

petindu-le la rînd de la prima pînd la ultima. Procedul este total greșit. Înainte de a programa meditațiile profesorul are datoria să gîndească serios la temele ce vor fi discutate în orelor de meditații, la elevii cu care va trebui să lucreze în aceste ore.

O dată ce chestiunile rămase neclare au fost limpețite, orelor de meditații trebuie să înceteze, iar activitatea școlară să intre pe făgașul normal al programului zilnic.

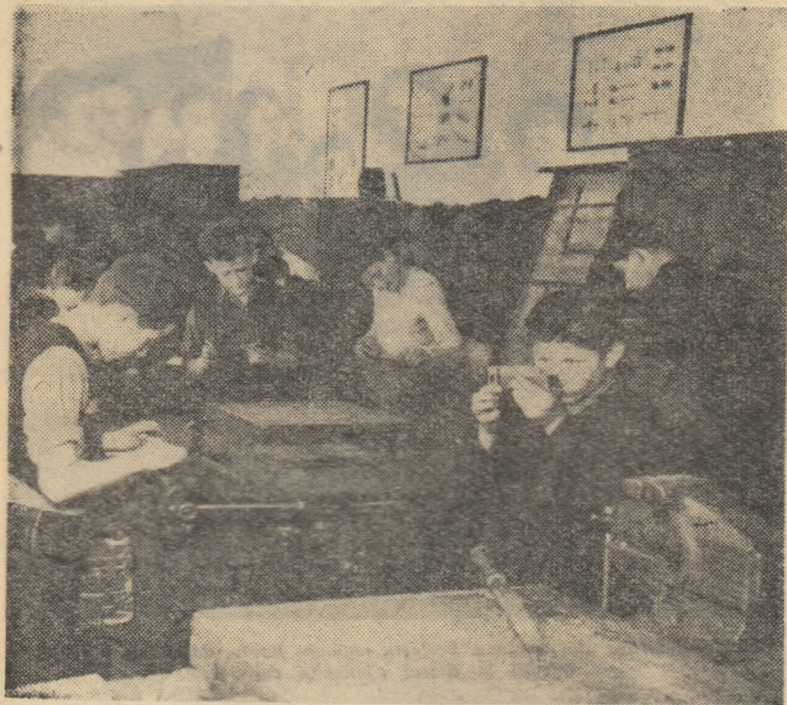
Este necesar să se evite organizarea simultană de ore de meditații la mai multe discipline. În această privință are un rol important conducerea școlii. Dirigenții din școlile serale au datoria de a coordona planificarea meditațiilor, de a se îngriji ca acestea să fie eşalonate la intervale mari de timp.

În ceea ce privește consultațiile, este bine, după cum am arătat, ca ele să se rezume la convorbiri scurte în care să se clarifice ceea ce a rămas neînțeles după ce s-a predat o lecție. De obicei profesorul constată nelămuririle elevilor cu prilejul fixării și verificării cunoștințelor, cu prilejul lucrărilor de control sau al lucrărilor semestriale. De ajutor în această direcție îi sînt și discuțiile cu elevii. Solicitîndu-i să spună ce nu au înțeles, profesorul află ce anume va trebui să lămurască la consultații. Profesorul are chiar datoria să-i obișnuiască pe elevi ca atunci cînd există anumite chestiuni care acestora li se par confuze să-i solicite consultații. Dat fiind caracterul consultațiilor, socotim că nu este necesar să se facă o programare riguroasă a acestora. Ele se vor da ori de cîte ori se ivește necesitatea. Se cere numai ca elevii să se poată adresa întotdeauna profesorului de specialitate atunci cînd vor să-și lămurască o anumită problemă.

În orice caz însă meditațiile și consultațiile nu pot fi amestecate la întîmplare. La consultații se lămuresc numai unele probleme, unele chestiuni neclare, pe cînd la meditații se revelează și se aprofundează o temă, o lecție, un întreg capitol sau mai multe, care nu au fost destul de bine asimilate de o parte din elevi.

Obligatorie și în cazul meditațiilor și al consultațiilor este utilizarea lor cît mai rațională, cît mai chibzuită. Este bine ca atunci cînd se folosește această formă a activității școlare în învățămîntul seral să se țină seama și de părerea elevilor. Tinerii muncitori nu trebuie să considere participarea lor la meditații și consultații ca pe o datorie inutilă și obligatorie, ci ca pe un mijloc de a-și ridica nivelul de pregătire, ca pe un mijloc pe care-l pot folosi oricînd atunci cînd îi simt într-adevăr necesitatea. Faptul că tinerii muncitori sînt oameni maturi, cu simț de răspundere, ne dă garanția că ei vor ști să-l folosească cu rezultate cît mai bune.

Legătură cu întreprinderile

Lucrări practice în atelierul de lăcătușărie al Școlii de meserii din Oradea

Grupul școlar petrol-chimie din Oena Mureșului pregătește cadre pentru numeroase unități ale noii noastre industrii chimice. Majoritatea ucenicilor și elevilor sînt recrutați chiar de către uzinele în care vor fi repartizați după absolvire.

Un factor esențial în pregătirea profesională a viitorilor muncitori și tehnicieni chimisti îl constituie colaborarea strînsă, în forme cit mai variate, între școală și întreprinderi. Înțelegînd acest lucru, cadrele didactice de la grupul școlar au îmbunătățit în mod substanțial formele colaborării cu întreprinderile pentru care pregătesc cadre. Astfel s-a stabilit ca școala să trimită întreprinderilor programele disciplinelor de specialitate, pentru ca practica pe care o fac elevii în întreprinderi, să se poată desfășura în succesiunea lucrărilor prevăzute în programă și, în același timp, să se poată verifica felul cum sînt aprofundate în producție cunoștințele de specialitate predate în

cadrul școlii. În același timp, profesorii de specialitate de la grupul nostru școlar se deplasează în perioada practicii în întreprinderi, verificînd, împreună, cu cei ce răspund aici de activitatea elevilor, nivelul însușirii deprinderilor practice de muncă de către viitorii muncitori și tehnicieni, pregătirea lor generală în profesie, disciplina și simțul lor de răspundere. Periodic profesorii și responsabilii cu practica redactează împreună informări asupra pregătirii profesionale a elevilor. Acestea sînt dezbătute atît în ședințele consiliului nostru pedagogic, cit și în ședințele colectivului de conducere al întreprinderii respective.

Asemenea acțiuni au determinat creșterea simțitoare a nivelului de cunoștințe și deprinderi al elevilor care sînt pregătiți pentru Uzinele chimice din Turda, Combinatul chimic „Karl Marx” din Tirnăveni, Uzinele „Petru Poni” din Valea Călugărească, Combinatul de îngrășăminte azotoase, Uzinele din Roznov, Uzina de fibre sintetice din Săvinești etc.

În mai mică măsură am izbutit să stabilim o legătură operativă și eficientă cu fabrica „Bernath Andrei” din Prundul Bîrgăului sau cu Uzinele metale-chimice din Baia Mare. Datorită faptului că maistrii șefi de secție de la aceste întreprinderi n-au fost informați asupra succesiunii temelor din programele școlare și nu au fost suficient instruiți asupra importanței rotației elevilor la principalele posturi de muncă, unii elevi capătă o pregătire tehnică prea îngustă. Școala noastră a analizat de curînd aceste cazuri și a luat măsuri menite să remedieze lipsurile constatate.

Ne propunem, de asemenea, să intensificăm una din formele cele mai eficiente de legătură cu întreprinderile și în același timp cu părinții elevilor pregătiți pentru aceste întreprinderi — și anume ședințele la care participă reprezentanții conducerii unității industriale respective, cadre didactice ale școlii și părinții elevilor. Într-o asemenea ședință ținută la Uzina de produse sodice

nr. 2 din Govora, bunăoară, s-a prezentat situația la învățură după primul trimestru din anul școlar în curs. După ședința părinții elevilor au avut prilejul de a sta de vorbă și cu maistrii și cu muncitorii-instructori care-i pregătesc pe fiii lor. Cunoscînd în acest fel mai bine condițiile de muncă și îndatoririle elevilor, perspectivele lor de viitor, părinții au avut posibilitatea de a-și aduce contribuția la îmbunătățirea muncii instructiv-educative controlînd mai atent felul cum se achită copiii lor de sarcinile școlare și conlucrînd mai strîns pe această linie cu școala. Acest lucru se oglindește clar în creșterea substanțială a calificativelelor obținute de elevi în cel de al doilea trimestru, drept urmare a unui studiu mai temeinic și a unei munci mai intense desfășurate în producție.

În această perioadă acordăm o deosebită importanță pregătirii, împreună cu conducerile întreprinderilor, a lucrărilor de diplomă pentru elevii școlii tehnice și elevii școlii tehnice de maistri. Temele lucrărilor de diplomă sînt propuse de cei mai buni tehnicieni din întreprinderi, în colaborare cu profesorii de specialitate. Ele se referă la tehnica și tehnologia înaintată de fabricație din domeniul industriei chimice. În lumina perspectivelor care i-au fost deschise acestora prin prevederile înscrise în documentele celui de al III-lea Congres al P.M.R. Pentru întocmirea lucrărilor elevii vor avea posibilitatea să studieze condițiile tehnice și tehnologice actuale ale procesului de fabricație propus ca temă de lucrare, precum și întreaga documentație existentă la cabinetele tehnice ale întreprinderilor. În acest fel multe dintre lucrări vor putea aduce soluții cu posibilități imediate de aplicare în producție, concretizînd totodată nivelul de pregătire al viitorilor muncitori și tehnicieni din industria chimică.

Prof. Ioan Uțiu

Directorul Grupului școlar petrol-chimic din Oena Mureș

Pregătirea viitorilor mecanizatori

Lecții de lăcătușărie generală

Predarea lăcătușăriei generale în școlile de mecanizare a agriculturii urmărește ca viitorii tractoriști, combineri, mecanici de mașini agricole să fie stăpîni nu numai pe tehnica conducerii mașinilor agricole, ci și pe tehnica reparării și întreținerii acestora.

Există însă unele școli de meserii agricole în care profesorii de lăcătușărie generală și maistrii-instructori nu țin seama de specificul meseriei în care vor fi calificați ucenicii, deși ministrul a dat în acest sens instrucțiuni clare și amănunțite. Cînd asistați la lecțiile teoretice sau practice ținute în asemenea școli nu-ți poți da seama dacă ele se adresează viitorilor muncitori agricoli sau unor tineri care se pregătesc să lucreze în sectorul metalurgiei prelucrătoare, atît de depărtate sînt exemplele folosite în predarea de reperele utilizate în mod curent în construcția mașinilor agricole și a tractoarelor.

Pentru a evita asemenea greșeli, în lecțiile de lăcătușărie generală pe care le țin la anul I ucenicii al Centrului școlar agricol din Focșani caută ca exemplele cu care ilustrez aceste lecții să se refere exclusiv la piese și organe de mașini agricole. Pentru aceasta am stabilit încă de la începutul anului școlar, împreună cu maistrul-instructor de atelier, lista lucrărilor complexe care urmează să fie executate de elevi. Aceste lucrări privesc în exclusivitate subsansamble ale mașinilor agricole și tractoarelor. Coordonînd astfel predarea lăcătușăriei generale și practica de atelier realizăm condițiile necesare aprofundării cunoștințelor și deprinderilor de bază cerute viitorilor mecanizatori. Bunăoară, în predarea lecției „Teșirea conică și alezarea” am dat ca exemplu capacul de cilindri al motorului D-36. Am arătat cauzele pentru care se frează scaunele de supapă și importanța părții de ghidaj, bazîndu-mă și pe faptul că elevii văzuseră în prealabil efectuîndu-se aceste operații în atelierul mecanic al gospodăriei agricole de stat din localitate. Ca exemplu de alezare am folosit bucea capacului mic de la biela motorului D-36, arătînd importanța obținerii unei suprafețe perfect netede a bucei pentru buna funcționare a motorului. Aceste operații au fost apoi efectuate în atelierul de instruire practică.

Materialul didactic pe care îl folosesc la lecții este alcătuit din organe ale tractorului U-27 și pe cît posibil și lucrările prac-

tice se efectuează pe piesele acestui tractor. Atelierul de reparații este astfel organizat încît cuprinde utilaje, dispozitive și bancuri de probă care permit executarea de lucrări de reparații capitale la tractorul U-27.

Predarea în acest fel a lecțiilor de lăcătușărie generală asupra unor piese și organe de mașini agricole și tractoare asigură deci nu numai formarea unor deprinderi practice la nivelul cerințelor producției și în același timp permite prezentarea ansamblor și subsansamblelor nu în mod izolat ci în funcție de rolul și importanța lor în complexul fiecărei mașini și fiecărui agregat de lucru.

În planul trimestrial pe care mi l-am întocmit am egalizat temele indicate de programă, respectînd principiul trecerii de la simplu la complex, ținînd seama ca lecțiile să fie cuprinse înainte de lucrările practice aplicate. Astfel, la lecția „Instrumentele de măsură și control folosite în lăcătușărie”, după ce le-am prezentat elevilor metrul metalic, rigla gradată, echerul, raportoare, compase, sublere, micrometre etc. am trecut la demonstrarea practică a minuirii lor, efectuînd cu elevii măsurători asupra unor piese și ansamble de mașini agricole dintre cele mai cunoscute. Am asigurat astfel condiții ca lecția practică de atelier să se ocupe exclusiv de formarea unor deprinderi trainice privind măsurarea pieselor și verificarea exactității diferitelor dimensiuni.

Caut să transmit elevilor, încă la lecțiile teoretice, toate cunoștințele necesare efectuării lucrărilor practice, pentru ca la lecțiile din atelier instrujățul in-

terductiv, să ocupe cît mai puțin timp, cîștigînd astfel ore prețioase pentru efectuarea de exerciții aplicative și lucrări practice.

Socotesc că procedînd în acest fel la predarea lăcătușăriei generale putem realiza într-adevăr obiectivul propus prin cuprinderea acestei discipline în planul de învățămînt al școlilor de mecanizatori, lărgînd orizontul tehnic de specialitate și îmbogățînd sfera deprinderilor profesionale ale viitorilor mecanici de mașini agricole și tractoare.

Ing. Oct. Vrabie

Centrul școlar agricol din Focșani

Cunoștințe de pedagogie viitorilor maistri

Maistrii din diferite sectoare economice au un rol deosebit de important în pregătirea noilor cadre de muncitori calificați, îndrumînd sau realizînd direct instruirea elevilor din școlile profesionale și tehnice aflați la practică de producție. De asemenea, din rîndul maistrilor din producție se recrutează cadrele care se ocupă în mod special de organizarea și conducerea practicii ucenicilor și elevilor în atelierul școlilor profesionale și tehnice. Toate acestea impun ca alături de o temeinică pregătire tehnică generală și de specialitate, maistrii să cunoască principiile pedagogiei științifice. Pentru a se răspunde acestei cerințe, începînd cu anul școlar 1960-1961,

s-a introdus pedagogia ca obiect de studiu în toate școlile tehnice de maistri.

Predau pedagogia la Școala tehnică de maistri din cadrul Centrului școlar viticol din Odobești. În munca pe care am desfășurat-o pînă acum am pus în primul rînd accentul pe elementele necesare înțelegerii de către elevi a proceselor de cunoaștere și, în același timp, pe condițiile formării și dezvoltării lor, socotînd că aceasta are o mare importanță pentru activitatea elevilor noștri de mai tîrziu. Pentru a-i familiariza, de pildă, cu procesul formării priceperilor și deprinderilor, le prezint viitorilor maistri, cît mai amplu, condițiile în care se formează, se

stabilizează și se automatizează deprinderile. Am folosit în acest scop numeroase exemple privind formarea deprinderilor practice ale elevilor de altoire la vița de vie și pomi, stropirea viet, anahiza vinului etc. Pe de altă parte, am atras atenția elevilor-maistri să nu se bazeze în activitatea lor de producție numai pe automatizarea unor deprinderi intrinsec este necesar efortul de atenție și de voință pentru a efectua lucrări de calitate.

O deosebită grijă acord predării cunoștințelor privitoare la realizarea educației comuniste. Arătîndu-le viitorilor maistri că în orînduirile sociale bazate pe clase antagoniste educația are întotdeauna un caracter de clasă, fiind folosită în interesele claselor dominante, am evidențiat totodată rolul mediului social în formarea concepției morale a clasei muncitoare. Subliniînd înalta principialitate a moralei comuniste m-am oprit asupra trăsăturilor pe care trebuie să le dezvolte la tineri cei care îndrumă activitatea lor: patriotismul socialist și internaționalismul proletar, pasiunea pentru muncă, dragostea și respectul față de cei ce muncesc, atașamentul față de colectiv etc.

Înțelegînd importanța însușirii cunoștințelor de pedagogie pentru activitatea lor în producție sau ca instructori de practică, elevii școlii noastre tehnice de maistri se pregătesc temeinic, străduindu-se să aprofundeze neconținut probleme de bază ale acestei discipline.

Prof. T. Cojocaru

Centrul școlar viticol din Odobești

Secția de confecții a Școlii de meserii din Focșani, raionul Tg. Jiu

